

Pritožba, ki jo je Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE vložila 16. novembra 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. septembra 2012 v zadevi T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE proti Evropski komisiji, Delegacija Evropske unije v Turčiji, Centralna finančna in pogodbeno enota (CFPE)

(Zadeva C-520/12 P)

(2013/C 26/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (zastopnik: A. Krystallidis, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Delegacija EU v Turčiji, Centralna finančna in pogodbeno enota (CFPE)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- ugotovi, da je tožba pred Splošnim sodiščem dopustna;
- ugodi pritožbi in odpravi škodo, ki je pritožniku nastala z nezakonito odločbo tožene stranke z dne 5. aprila 2011, ki jo je izdala Delegacija EU v Turčiji in je bila pritožniku vročena 6. aprila 2011, s katero je bila preklicana oddaja naročila „širitev evropske turške poslovne mreže na Sivas, Antakyo, Batman in Van – Europe Aid/128621/D/SER/TR“ Konzorciju DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) – WYG INTERNATIONAL LTD (UK) – DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) – CYBERPARK (TR) zaradi zatrjevanjih neresničnih izjav glede na pritožničin interes v zadevnem postopku;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V okviru prvega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, in sicer člen 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU), ker ni štelo, da se izraz „institucija“ iz tega člena, ne nanaša le na institucije Evropske unije ampak tudi na uslužbenca EU, ki so prav tako zavezani za povračilo škode posameznikom, ki jim je z ravnanjem teh uslužbencev nastala škoda.

V okviru drugega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve ter člena 6 (pravica do poštenega sojenja) in 13 (pravica do učinkovitega prav-

nega sredstva) Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP) kot načel prava Unije, ker je pritožnično tožbo razglasilo za nedopustno, ne da bi se sklicevalo na njena stališča glede ugovora nedopustnosti tožene stranke, ki se nanašajo na upošteveno sodno prakso v zvezi s škodo, ki jo povzročijo uradniki EU (zadeve 9/69, 4/69, 60/81) in razlago člena 263 PDEU glede zgoraj navedene sodne prakse. V sklepu poleg tega ni bil podan odgovor na pritožnično trditev, da je tožena stranka resno kršila temeljni evropski načeli pravne varnosti in upravičenih pričakovanj, pravico do izjave ter člen 4 Evropskega kodeksa dobrega upravnega ravnanja.

V okviru tretjega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno predstavilo in tako izkrivilo dokaz, ki ga je pritožnica predložila na prvi stopnji, s tem da je odločilo, da je „imela CFPE sama status naročnika [...] za sprejetje odločitve v zvezi z dodelitvijo zadevnega naročila [...] Komisija pa je bila pristojna zgolj za to, da ugotovi, ali so bili pogoji za financiranje iz sredstev EU izpolnjeni ali ne“, na podlagi dokumentov, ki jih je pritožnica predložila Sodišču, kar v bistvu dokazuje, da CFPE deluje pod nadzorom Evropske komisije in v mejah, ki jih ta določi. Zato so ugotovitve iz izpodbijanega sklepa nepravilne in izkrivljajo dokaz, ki ga je imelo Splošno sodišče.

Tožba, vložena 19. novembra 2012 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-525/12)

(2013/C 26/67)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj se

1. ugotovi, da Zvezna republika Nemčija s tem, da je nekatere storitve izvzela iz uporabe razlage pojma „storitve za rabo vode“, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (Okvirna direktiva o vodah) (¹), natančneje iz členov 2, točka 38, in 9;
2. Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da odvzem, zaježitev, shranjevanje, obdelava in distribucija površinske ali podzemne vode za proizvodnjo električne energije iz vodnih virov, plovbo in varstvo pred poplavami spadajo med storitve za rabo vode. Poleg tega je mogoče lastno rabo opredeliti kot storitev za rabo vode.

Uporaba pojma „storitve za rabo vode“ s strani tožene stranke naj bi bila v nasprotju s členom 9 Okvirne direktive o vodah (ODV). Iz področja uporabe storitev za rabo vode v smislu Direktive naj bi izvzemala storitve za rabo vode, kot so zaježitve, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije iz vodnih virov, plovbo in varstvo pred poplavami. Taka ozka razlaga naj ne bi bila v skladu z ODV, spodbujala naj bi učinek člena 9 ODV in s tem ogrožala uresničevanje cilja Direktive.

Dodaja, da imajo države članice določeno stopnjo diskrecije, da na podlagi člena 9 ODV iz povračila stroškov izključijo storitve za rabo vode. Najprej naj bi smele upoštevati družbene, ekološke in gospodarske učinke povračila stroškov in geografske in klimatske danosti. Dalje bi se lahko država članica v skladu s členom 9(4) ODV odločila, da ne bo uporabila določb člena 9(1), drugi pododstavek, ODV glede cenovne politike za vodo in povračila stroškov za storitve za rabo vode. Pogoji za to naj bi bil, da naj bi šlo za obstoječo prakso v državi članici in da naj ne bi bilo ogroženo uresničevanje ciljev te direktive.

Vendar pa popolna izključitev iz storitev za rabo vode v znatnem obsegu, kot je predvidela tožena stranka, zelo presega to diskrecijsko pravico.

(¹) UL L 327, str. 1.

Tožba, vložena 20. novembra 2012 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-527/12)

(2013/C 26/68)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je Zvezna republika Nemčija s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, ki so potrebni za takojšnjo in dejansko izvršitev Sklepa Komisije z dne 14. decembra 2010 o

državni pomoči C 38/05 (ex NN 52/04) Nemčije v korist skupine Biria (2011/471/EU) (¹), s katerimi bi zagotovila vrnitev dodeljenih pomoči, ni izpolnila svojih obveznosti, ki izhajajo iz členov 288 PDEU, 108(2) PDEU, načela učinkovitosti, člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (²) in iz členov 1, 2 in 3 tega sklepa Komisije;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zvezna republika Nemčija naj s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, ki so potrebni za takojšnjo in dejansko izvršitev Sklepa Komisije z dne 14. decembra 2010 o državni pomoči C 38/05 (ex NN 52/04) Nemčije v korist skupine Biria (2011/471/EU), s katerimi bi zagotovila vrnitev dodeljenih pomoči, ne bi izpolnila svojih obveznosti, ki izhajajo iz členov 288 PDEU, 108(2) PDEU, načela učinkovitosti, člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES in iz členov 1, 2 in 3 tega sklepa Komisije.

Komisija meni, da instrument, ki ga je za vračilo izbrala tožena stranka, to je civilnopravni zahtevek in s tem povezana pravda pred nemškimi civilnimi sodišči, ni primeren za to, da bi se zagotovila takojšnja in dejanska izvršitev sklepa Komisije. Podredno Komisija navaja, da tožena stranka do dneva vložitve tožbe začasnega pravnega naslova, ki ga ima na podlagi zamudne sodbe, ni uporabila za izvršitev Sklepa Komisije.

(¹) UL L 195, str. 55.

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) vložil 21. novembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 13. septembra 2012 v zadevi T-404/10, National Lottery Commission proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: P. Bullock, F. Mattina, agenta)